

Dosarul nr. 3ra-515/22
2-18153765-01-3ra-10052022
Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. A. Paniș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan. V. Negru și Gr. Dașchevici)

DECIZIE

9 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca - Doneva
Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Aliona Miron
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursul depus de Primarul general al municipiului Chișinău,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Amirova Nina (succesori în drepturi Budac Denis, Trifan Marin) împotriva Primarului general al municipiului Chișinău, persoane terțe Maslova Tamara, Rudenco Angela, Ionașcu Aliona, Chirița Ecaterina, Pîslăraș Victoria, Plugaru Olesea, Cuzmincov Ecaterina, privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La originea cauzei se află acțiunea depusă la 13 noiembrie 2017 de către Amirova Nina împotriva Primarului general al municipiului Chișinău, prin care a solicitat anularea dispoziției nr. 865-d din 20 septembrie 2017 „cu privire la sistarea lucrărilor de construire neautorizate de pe terenul cu nr. cadastral xxxxxxxxxxxx din bd. Moscova”.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin dispoziția nr. 865-d din 20 septembrie 2017, Primarul General Interimar Nistor Grozavu a dispus sistarea lucrărilor de construire neautorizate executate pe terenul cu nr. cadastral xxxxxxxxxxxx din bd. Moscova, până la elucidarea circumstanțelor asupra cazului dat și aplanarea litigiului cu locatarii.

Cererea sa prealabilă prin care a solicitat abrogarea dispoziției nr.865-d din 20 septembrie 2017 nu a fost soluționată în termenul legal de 30 zile, astfel încât s-a adresat cu prezenta acțiune.

A arătat că a respectat întocmai prevederile autorizației de construire nr. 306-c/16 din 11 noiembrie 2016 prin care i-a fost autorizată efectuarea lucrărilor de construire a unui centru comercial cu nivelul pe verticală D+P+2E în mun. Chișinău, sectorul Râșcani, bd. Moscova, începând cu data de 10 mai 2017 lucrările de construcție.

Dezvoltând considerentele cererii, reclamanta a arătat că valabilitatea autorizației de construire nr. 306-c/16 din 11 noiembrie 2016 nu a fost contestată în ordinea stabilită, respectiv acest act administrativ este valabil și produce efecte juridice, iar Dispoziția nr. 865 din 20 septembrie 2017 „Cu privire la sistarea lucrărilor de construire neautorizate de pe terenul cu nr. cadastral xxxxxxxxxxxx din bd. Moscova” nu poate suspenda valabilitatea autorizației emisă în mod legal. Or, împuternicirea de sistare a lucrărilor de construire o deține Inspecția de stat în construcții și nicidecum Primarul general.

În drept, a invocat prevederile art. 14, 17, 21, 26 Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 6, 7, 166, 174, 175 Cod procedură civilă.

A solicitat anularea dispoziției nr. 865-d din 20 septembrie 2017 „cu privire la sistarea lucrărilor de construire neautorizate de pe terenul cu nr. cadastral xxxxxxxxxxxx din bd. Moscova”.

Prin hotărârea din 19 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Amirova Nina (succesori în drepturi Budac Denis, Trifan Marin) împotriva Primarului general al municipiului Chișinău, persoane terțe Maslova Tamara, Rudenco Angela, Ionașcu Aliona, Chirița Ecaterina, Pîslăraș Victoria, Plugaru Olesea, Cuzmincov Ecaterina, privind anularea actului administrativ.

S-a anulat dispoziția nr. 865-d din 20 septembrie 2017, emisă de Primarul general interimar al municipiului Chișinău „cu privire la sistarea lucrărilor de construire neautorizate de pe terenul cu nr. cadastral xxxxxxxxxxxx din bd. Moscova”.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 12 mai 2020, Primarul general al municipiului Chișinău a depus, împreună cu apelul, și motivarea apelului asupra hotărârii din 19 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

În temeiul Dispoziției nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii pe care s-a dispus suspendarea, pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020, a tuturor termenelor de prescripție și de decădere de orice fel, instanța de apel a constatat că apelul declarat de Primăria municipiului Chișinău, la data de 12 mai 2020, a fost depus în interiorul termenului legal.

Prin decizia din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Primarul general al municipiului Chișinău.

La 30 noiembrie 2021, Primarul general al municipiului Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 82, vol. II), iar la 21 martie 2022 a prezentat motivarea recursului (f.d. 118).

În susținerea recursului, a invocat dezacordul său cu soluția instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală.

Reiterând motivele de fapt și de drept invocate în ordine de apel, a invocat că emiterea dispoziției contestate reprezintă în sine dreptul autorității publice de exercitare a dreptului discreționar recunoscut de lege, în ordinea art. 137 Cod administrativ, respectându-se întocmai cerințele de bună-credință în limitele legal stabilite, precum și scopul pentru care a fost atribuit acest drept, adică aplanarea conflictului apărut cu vecinii, or emiterea unui act administrativ și ulterior aplicabilitatea acestuia trebuie să fie realizate fără a leza interesele terțelor persoane.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

În argumentarea cererii de recurs, recurentul a invocat că decizia recurată a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material, iar la examinarea cauzei instanța nu a determinat circumstanțele reale, a adăptat o calificare greșită raportului material litigios, greșit a soluționat conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative și respectiv greșit a interpretat legea și analogia ei.

Efectuând controlul judiciar al deciziei contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs și a materialelor cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ. În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, acesta a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a codului se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a codului, conform prevederilor acestuia. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În speță, procedura contenciosului administrativ a fost inițiată la 2 octombrie 2017 și se referă la o activitate administrativă inițiată până la 1 aprilie 2019, respectiv, cu referire la procedură, se vor aplica dispozițiile Codului administrativ, iar în partea fondului, urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actelor administrative care se contestă, și anume ale Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie 2019).

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 16 noiembrie 2021. Decizia motivată a instanței de apel a fost comunicată recurenteii la 10 martie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 112, vol. II). Astfel, recursul și motivarea acestuia depuse la 30 noiembrie 2021 și, respectiv, 21 martie 2022, sunt în termen.

La etapa examinării procedurii de admisibilitate a recursului, prin prisma articolului 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a verificat dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat, dacă a fost declarată în termen și dacă cererea de recurs corespunde cerințelor stabilite la art. 244, alin.(2), art. 233, alin.(1) și (2) și art. 234, alin. (2) din Codul administrativ.

La caz, obiectul prezentului recurs se referă la decizia din data de 16 noiembrie 2021, emisă ca instanță de apel, care intră în categoria de acte specificate în articolul 244, alin. (1) din Codul administrativ. Cererea de recurs este depusă și semnată de către reprezentantul recurentului, Alina Tofan, care este împuternicit în baza procurii întocmite la data de 5 ianuarie 2022.

Prin încheierea din 6 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul depus de Primarul general al mun. Chișinău împotriva deciziei din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a numit spre examinare în fond, în complet de cinci judecători.

La 10 mai 2022, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, însă intimații nu și-au valorificat acest drept procedural.

Conform articolului 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. În speță, completul specializat nu a considerat oportun de a cita participanții la proces și reprezentanții acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurenteii au fost expuse cu suficientă claritate, iar intimații prin referință și-au expus opinia sa asupra temeiniciei recursului.

Verificând argumentele invocate în recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la concluzia de a admite recursul înaintat și a casa decizia din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce succed.

Articolul 248 din Codul administrativ stipulează, la alin. (1), lit. d) că, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează

integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală pe caz.

În interpretarea art. 244, alin. (2), coroborat cu art. 231, alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

La rândul său, în corespundere cu art. 22 și art. 219, alin. (1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal administrate, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

În conformitate cu prevederile art. 194 din Codul administrativ, (1) în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești, se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept. (2) În procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

În speță, completul specializat reține că, prin dispoziția nr. 865-d din 20 septembrie 2017, Primarul General Interimar Nistor Grozavu a dispus sistarea lucrărilor de construire neautorizate executate pe terenul cu nr. cadastral xxxxxxxxxxxx din bd. Moscova, până la elucidarea circumstanțelor asupra cazului dat și aplanarea litigiului cu locatarii.

La 20 septembrie 2017, reclamanta s-a adresat cu cerere prealabilă autorității publice pârâte, prin care a solicitat abrogarea dispoziției nr. 865-d din 20 septembrie 2017. Cererea sa nu a fost soluționată în termenul legal de 30 zile.

La 13 noiembrie 2017, Amirova Nina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului general al municipiului Chișinău, prin care a solicitat anularea dispoziției nr. 865-d din 20 septembrie 2017 „cu privire la sistarea lucrărilor de construire neautorizate de pe terenul cu nr. cadastral xxxxxxxxxxxx din bd. Moscova”.

Prin hotărârea din 19 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Amirova Nina (succesori în drepturi Budac Denis, Trifan Marin) împotriva Primarului general al municipiului Chișinău, persoane terțe Maslova Tamara, Rudenco Angela, Ionașcu Aliona, Chirița Ecaterina, Pîslăraș Victoria, Plugaru Olesea, Cuzmincov Ecaterina, privind anularea actului administrativ.

S-a anulat dispoziția nr. 865-d din 20 septembrie 2017, emisă de Primarul general interimar al municipiului Chișinău „cu privire la sistarea lucrărilor de construire neautorizate de pe terenul cu nr. cadastral xxxxxxxxxxxx din bd. Moscova”.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, Primarul general al municipiului Chișinău a contestat-o cu apel.

Prin decizia din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Primarul general al municipiului Chișinău.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel, prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut ca fiind întemeiată și legală soluția instanței de fond referitoare la temeinicia acțiunii, având în vedere că, la caz, sunt aplicabile, inter alia, prevederile pct. 4-6, pct. 27 lit. b) din Regulamentul privind modul de exercitare a controlului de stat al calității în construcții aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 360 din 25 iunie 1996 (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), care stipulează că, în cazul în care în urma controlului au fost depistate încălcări ale legislației în construcții, executarea lucrărilor cu abateri de la documentația de proiect, sau cerințele normativelor în vigoare, producerea și livrarea materialelor și articolelor pentru construcții, care nu corespund cerințelor standardelor, inspectorul, responsabil de control, ia decizia de aplicare a măsurilor de lichidare a neconformităților depistate, care pot fi următoarele: b) sistarea lucrărilor de construcții executate cu abateri de la documentația de proiect sau cerințele normativelor în vigoare.

Raportând normele citate la circumstanțele cauzei, instanța de control judiciar a stabilit că dispoziția nr. 865-d din 20 septembrie 2017 ”Cu privire la sistarea lucrărilor de construire neautorizate de pe terenul cu nr. cadastral xxxxxxxxxxxx din bd. Moscova” emisă de Primarul general interimar, contravine prevederilor legislației în vigoare. Or, la caz, Primarul general interimar în eventualitatea constatării încălcărilor legislației la lucrările de construcție admise de Amirova Nina, pentru înlăturarea sau curmarea acestora, urma să sesizeze organele de drept competente, răspunzătoare de domeniul respectiv, care la acel moment era Inspecția de Stat în Construcții.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele factice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, instanța de apel a concluzionat că argumentele expuse de către Primarul general al municipiului Chișinău în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond, reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală și întemeiată, în corespundere cu art. 130 Cod procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că, la caz, nu poate fi reținută poziția instanței de apel care, în decizia emisă, s-a bazat doar pe prevederile Legii privind competența Inspecției de Stat în Construcții și nu a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept.

Or, așa cum este specificat mai sus, instanța s-a expus doar vizavi de competența de a sista lucrările de construcții executate cu abateri de la documentația de proiect sau cerințele normativelor în vigoare, fără a se expune pe fond cu privire la motivul invocat în actul administrativ contestat privity la executarea lucrărilor de construcție în lipsa autorizației de construire valabile.

În virtutea prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 instanța de recurs reține:

Articolul 1. Scopul contenciosului administrativ

(1) Contenciosul administrativ ca instituție juridică are drept scop contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

(2) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Articolul 3. Obiectul acțiunii în contenciosul administrativ

(1) Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de:

a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi;

b) subdiviziunile autorităților publice;

c) funcționarii din structurile specificate la lit.a) și b).

(2) Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Articolul 5. Subiecții cu drept de sesizare în contenciosul administrativ

Subiecți cu drept de sesizare în contenciosul administrativ sînt:

a) persoana, inclusiv funcționarul public, militarul, persoana cu statut militar, care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri – în condițiile art.14 al prezentei legi;

Colegiul reține că, în temeiul art. 26 alin. (1) al Legii contenciosului administrative (în vigoare până la 01 aprilie 2019), actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care:

a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii;

b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței;

c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

În conformitate cu art. 29 alin. (1) lit. t) al Legii privind administrația publică locală nr. 436 din 28.12.2006, pornind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întâi, stabilite la art. 4 alin. (1) din Legea privind descentralizarea administrativă, primarul exercită în teritoriul administrat următoarele atribuții de bază: constată încălcările legislației în vigoare comise de persoane fizice și juridice în teritoriul administrat, ia măsuri pentru înlăturarea sau curmarea acestora și, după caz, sesizează organele de drept, acestea fiind obligate să reacționeze cu promptitudine, în condițiile legii, la solicitările primarului.

Raportând normele legale enunțate la circumstanțele cauzei, instanța de apel urma să cerceteze starea de fapt din oficiu și să dea apreciere tuturor aspectelor indicate în dispoziția nr. 865-d din 20 septembrie 2017 „cu privire la sistarea lucrărilor de construire neautorizate de pe terenul cu nr. cadastral

xxxxxxxxxxxxx din bd. Moscova”, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

În speță însă, din conținutul actului judecătoresc supus recursului, rezultă că instanța de apel nu a argumentat cursul logic al soluției, nu a reflectat motivele aprecierii sale exclusiv a aspectelor privind competența, și nu a examinat fondul cauzei deduse judecării.

Ținând cont de împrejurările menționate în coraport cu normele enumerate, se conchide că, la caz, instanța de apel nu a apreciat corect probele administrate și nu a aplicat just normele de drept material și de procedură, or, concluziile instanței de apel contravin rigorilor instituite de cadrul normativ suscitată și îngrădesc dreptul recurentului la instanță garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În consecință, această circumstanță este apreciată de către completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție drept o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs. Iar argumentele expuse în cererea de recurs sunt pertinente și urmează a fi luate în considerație la emiterea deciziei.

Instanța de recurs ține să menționeze că dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1 CEDO impune existența unei căi judiciare efective care să permită revendicarea drepturilor civile [Běleš și alții împotriva Republicii Cehe, pct. 49; NaïtLiman împotriva Elveției (MC), pct. 112].

Totodată, garanțiile implicite ale art. 6 § 1 includ obligația de a motiva hotărârile judecătorești (H. împotriva Belgiei, pct. 53). O decizie motivată permite părților să demonstreze că a fost audiată în mod real cauza lor.

Deși o instanță internă dispune de o anumită marjă de apreciere în alegerea argumentelor și admiterea probelor, aceasta trebuie să-și justifice activitățile, precizând motivarea deciziilor sale (Suominen împotriva Finlandei, pct. 36; Carmel Saliba împotriva Maltei, pct. 79).

Astfel, trebuie examinate: argumentele principale ale reclamantului (Buzescu împotriva României, pct. 67; Donadzé împotriva Georgiei, pct. 35); motivele care vizează respectarea drepturilor și libertăților garantate de Convenție sau Protocoalele sale: instanțele naționale trebuie le să examineze cu rigoare și atenție deosebite (Fabris împotriva Franței (MC), pct. 72 in fine; Wagner și J.M.W.L. împotriva Luxemburgului, pct. 96).

În plus, respingând un apel, instanța de apel poate, în principiu, să se limiteze la a-și însuși motivele hotărârii instanței de grad inferior [García Ruiz împotriva Spaniei (MC), pct. 26; a se vedea a contrario Tatichvili împotriva Rusiei, pct. 62]. Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil impune ca o instanță internă care și-a motivat decizia pe scurt - fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță de grad inferior sau altfel - să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe de grad inferior (Helle împotriva Finlandei, pct. 60). Această cerință este cu atât mai importantă atunci când o parte nu a putut să-și susțină oral cauza în cadrul procedurii interne (ibidem).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că corectarea erorii instanței de apel la judecarea cauzei în ordine de recurs nu este posibilă, nefiind posibilă administrarea de noi probe în recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de Primarul general al municipiului Chișinău, de a casa decizia din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și de a restitui cauza pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 247, art. 248, alin. (1), lit. d) și alin. (2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Primarul general al municipiului Chișinău.

Se casează decizia din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Amirova Nina (succesori în drepturi Budac Denis, Trifan Marin) împotriva Primarului general al municipiului Chișinău, persoane terțe Maslova Tamara, Rudenco Angela, Ionașcu Aliona, Chirița Ecaterina, Pîslăraș Victoria, Plugaru Olesea, Cuzmincov Ecaterina, privind anularea actului administrativ, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca- Doneva

judecătorii

Ala Cobăneanu

Nina Vascan

Aliona Miron

Nicolae Craiu